

ban foglalandja Syriát, a Libanon déli részét a Szuez csatornáig és Sinai hegyig s az Eufrates egy részét Anahtól keletre. A negyedik íven Mesopotamia a Persa tengeröbölíig s a török-persa határ többi része foglaland helyet.

A kapitány az első, második és negyedik íveket nagyjában már kidolgozá s némely részleteket, mint például a török-persa határ és mesopotámiai földmérő és figyelő állomásokat, teljesen be is végezett. A harmadik ív még érintetlenül áll s fel fogja használni a jelenleg működő „Palestine Exploration Committee“ által elérendő legujabb észleletek eredményeit is.

Livingstone jegyzetei. Angol földrajzi lapok őszinte örömmel adják tudtul a művelt világnak, hogy Livingstone jegyzetei megérkeztek szerencsésen a Fokvárosba (Cape Town) s jelenleg Sir Thomas Maclear kezei közt vannak. A jeles fölfedező iratai több kötetre terjednek és rendezésök legalább is 3—4 hónapot fog igénybe venni. Livingstone most még ismeretlen okból nem Stanleyra bízta e nagy becsű jegyzetek hazahozatalát, hanem később küldé el azokat szintén biztos alkalomtól, ugyanattól, mely a múlt évi július 2-áról keltezett legutóbbi leveleket is magával hozta.

A svédek sarkvidéki expedíciója. A múlt év novemberében egy „Pepita“ nevű hajó érkezett meg Hammerfestbe és egy jég közé fagyott hajó legénységét hozta vissza magával. A „Pepita“ Prince Charles Forelandból egy második norvég hajó társaságában indult el, mely azonban mindez ideig nem érkezett meg. A Spitzberg-szigetek északi partja mellett Grey-Point közelében, négy halászhajó vesztegel a jég közé fagyva és csak 18 embernek sikerült nyitott csónakokban a Jégöbölíig (Ice Sooud) elvitorlázni. Nordenskiöld és három hajója a Csiga-öbölben (Mussel-Bay) tanyáznak a Wyde-tengeröböl keleti partszélén; ott teljes biztonságban telelhetnek ki. A norvég kormány költségén felszerelt „Albert“, Otto kapitány vezérlete alatt segítséget fog vinni a Jégöbölbe menekült embereknek.

Ethnologiai fölfedezések az Aleuti szigeteken. Dall az éjszakamerikai Egyesült-Államok partfelügyelőségének (Coast-Survey) egyik jelei tagja, közelebbről az Aleuti szigeteken egy a mostan élő megelőző régi néptörzs maradványait fedezte föl, a mennyiben számtalan sok lámpát, kést, kanalat, nyilvesszőhegyet, tűzhelyköveket és csontvázakat találtak. A régi falvak helyén igen sajátságos alaku sírmaradványokra bukkant. Bizonyos helyeken a kiszökellő sziklák

alatt téres barlangokat vágtak és a halottakat ünnepi ruháikba öltöztetve ide temették. Néhány halott egészen be volt borítva fából készült paizsszal és pánczézzel. Dall azt írja, hogy néhány barlang tele volt caoee-kkal (csónak), melyekben fölfegyverzett és evezni látszó emberek voltak helyezve. A nők úgy voltak felállítva, mint mikor napi foglalkozásukat végzik: varrva, bőrt készítve vagy pedig gyermekeiket tartva; a falak mellett öreg emberek ültek és mintha dobokat vertek volna, melyeknek durva zenéje mellett fiatalabb társaik egykor télen ősnemzeti tánczaikat lejtették. A csónakokban történő eltemetés szokása igen el van terjedve a délibb törzseknel is, noha ezek a barlangba temetés módját nem ismerik, mely utóbbi csupán Délamerikában s legfeljebb talán Éjszak-Amerika legdélibb részeiben szokásos.

A Fusijsima megmászása Japánban. A japánok e szent hegyére, mely 13.000 láb magas, közelebből ment föl egy három tagból álló társaság, közöttük egy nő, Yokohamából. Ugyanezt már azelőtt is megtette két nő, kiknek egyike Lady Parkes vala. A hó a tetőtől 4—5000 lábra ereszkedett alá s az utóbbi 4 (angol) mföldön át egészen fagyott területen haladtak fölfelé, míg az utolsó másfél mföldön az utat a jég és hó közt kellett kivágniok. Fönt a tetőn hóvakság fogta el őket, de azon kívül semmi más bajuk nem történt a merész kirándulás miatt.

A zsidóság statistikájához az osztrák-magyar birodalomban. A „Geogr. Mittheilungen“-ből a következő érdekes adatokat vesszük át: Egy zsidóra esik az összes népességből, Galicziában 9, Bukovinában 11, Bécsben 15, Morvaországban 47, Csehországban 57, Sléziában 84, Alsó-Austriában Bécs nélkül 116, a Partvidéken 123, Felső-Austriában 1060, Steiermarkban 1541, Dalmáciában 1900, Tirolban 2490, Salzburgban 3441, Karintiában 15,291, Krainban 21,058 lakos. A „Reichsrath“-ban képviselt országok összes népességéből egy zsidóra esik 25 lakos, míg a magyar koronához tartozó országokban, egy-egy zsidóra 27 lakos esik. Magyarországon a királyhágón innen 22, azon túl 91, Horvát- és Tótországban 116, a Határőrvidéken 519, az egész birodalom polgárai közt 26, a tényleges állományú katonaság közt 97 egyénre esik egy zsidó.